

İnceldiği yerden kopup giden bir şiir

İzzet Yasar kendine varmak uğruna hayli çevrede dolaşmış bir şair izlenimi verir. İlk iki kitabı 'Kanama' ve 'Yeni Kuş Bakışı' açık Ece Ayhan ve dolaylı Cemal Süreya parkının etrafında dolaşıp kendisine yer arar sanki. Bütün şiirlerini içeren 'Kuş Bakışı' hem kendi hem de İkinci Yeni sonrasında yazılan bütün şiirleri tecrübe etmiş bir şiir toplamı olarak, sevgiyle okunmayı hak ediyor.

Bazı şairlerin kendilerine varışı zaman alır. Hiç kendilerine kavuşamayan çokça şair de vardır elbette. Belki de sanat sonuçta 'inceldiği yerden kopma' hadisesidir. Dileyen incelmeyi bir ipek ip gibi inceldikçe örülme olarak düşünsün, dileyen de bir halatın kopma noktasına varmış son ipi saysın. İzzet Yasar da kendine varmak uğruna hayli çevrede dolaşmış bir şair izlenimi verir okura. İlk iki kitabı 'Kanama' (1974), 'Yeni Kuş Bakışı' (1979) açık Ece Ayhan ve dolaylı Cemal Süreya parkının etrafında dolaşıp kendisine yer arar sanki. Her iki kitap, nereye varacak bu şiir, kendisini nereye çıkartacak diye düşündürür. Umutsuzluk bir söylem kipine bürünür içten içe. Sürekli halısını döven bir kadın gibi sabah balkona çıkar. İlginç ve şaşırtıcı olan, 1982'de gelen Ölü Kitap'ın tam da bir doğum, hayat kitabı olmasıdır. Humor kadar tarihsel göndermelerin kendi yuvasına döndüğü bu kitapta, Ece Ayhan da daha dibe itilir. Çünkü 'inceldiği yerden kopup giden bir şiir' kendi yok oluşuna tutunur. Oradan var olur. 'Oysa acıyı olağanlaştırmaktır acı olan' mısraındaki olağanlaşma, şiir olarak düşünüldüğünde, şair buna izin vermez. 'Ölü Kitap' şiirsel buluşları ve imgesel yoklayışları ile bize şairi ve şiiri sunar. İzzet Yasar bu kitapla başlar.

Öyledir ama bu yaşama nereye kadar varacaktır? 'bu hayatı tarih yazar gibi yaşayacağız' diyen İzzet Yasar, bir sonraki kitabı 'Dil Oyunları'nda (2002) tarihe daha bir kanatlı ve bilinçle dalar ancak elinde bir yoldaş asa-

sı taşıyarak. Ece Ayhan bir kez daha, üstelik bir suflör/dublör gibi belirir. 'fi tarihinde bir ıknma bayramı', 'kamul ve aydın bir büzgen kamaşması içinde', 'artık hep iki ağızdan bir ant içimine dizilmişlerdir' halinde, dil oyun olmaktan çıkar, şiirsel bozum olmaya koyulur. Sonunda beraber 'gidiş' de bir tercihtir ayrılmak istemeyene. 'operetten bir ayşe cumhuriyeti sabahlara karışan', 'suretsiz halde aynasına bomboş' yüzüyle düşebilir. Buradan, Yasar şiirini, bir 'kol' şiiri diye yorumlamak mümkün gözükür.

Fakat bu şiirde yılmak yoktur, en sıcak anda birden çıkan rüzgârın ağaç yapraklarını kırmıldatması gibi 'Asla Yazmayacaksın O Şiiri' (2007) ile beliriverir tekrar. 'şiir varsa var/ ama bu kadar var' diyerek 'Ölü Kitap' ile de kucaklaşır alttan alta. Sonraki kitapları boyunca (Başka Akıl Peşinde, 2010, Şifa ile Taburcu, 2018) İzzet Yasar kendi gerisine dönmez. Arayarak ve kendisine varma eğilimi içinde '... bir şiir/ okurunu etkilemeli' diyerek ilerler. Bütün Şiirlerini içeren 'Kuş Bakışı' hem kendi hem de İkinci Yeni sonrasında yazılan bütün şiirleri (Zarifoğlu dahil) tecrübe etmiş bir şiir toplamı olarak, ilgiyle ve sevgiyle okunmayı hak eder. ■

**KUŞ BAKIŞI -
BÜTÜN
ŞİİRLERİ
(1968-2018)**

İzzet Yasar
Yapı Kredi Yayınları,
2021
322 sayfa, 30 TL.